

Kdož nám tedy za vše pokládati bude, že wdětnou žádostí k němu knati gsaoco, třebaž nebo menší památník na hrob jeho postavili tužjme. Obzvláště pak nás k tomu habjáj právě nás došla žádost pozůstalé po něm 51 leté matky, w gexjuzto náručj zemřel, bychom se k tomu propógtiti si neobtěžowali, jakby se mu někaký náhrobek způsobiti mohl. Za to pak ona všechnu jeho literárnuj pozůstalost, w českých rukopisech záležejcej, Časopisu darowati chce.

Uznávajce velikých zásluh jeho, a majíce před očima osiřelou staričkanu matku, wyzýváme všech přátel a ctitelů w Pánu zesnulého, by každý dle své možnosti prispěti ráčil. My rádi se wáj ochotnostj rukou svých k službám podáváme, dychjíce se nezžadostiwědgi vhodný památník zemřelému wystawěti, tak aby spolu byl důkazem letrnosti a wděčnosti naší, jakou právě zásluby o literaturu naši ctjti gmo ohvykli.

Ljbiše-li by se gdnau třetinau osiřelau matku až k hrobu podporowati, — čjmež by se zngisté zemřelému nejlběgěj památník položil, — a dvě třetiny na slušný náhrobek odhodlati: žádáme, by štědrj páni nasjlatelé své mjnuj nám o tom pronesli.

Co by se w každém čtwrtletj sešlo, w tomto Časopisu bychom pak k wědomj uwáděli.

Pětinu.

Ústac swatojanského Dědictwj

počal we swém aučinkowánj loňského roku, a sice wydánjme dwau spisů, z nichžto 1. má gméno: *Proč gcmu katoljkem*, 2. *Bohomil*. Letos podává opět dwa spisy, a gménoge geden: *Pánu Orleanskanu* (za 10 kr.), druhý: *Populárnj katechismus a rozmlawovánjch* (za 2½ kr.). A tak Redakcuj hleděti bude každoročně dwa spisy wydati, gsaťže ku prodágtj podávánj počet aspoň a wětájho djla se odhude.

Mimo to ale wycházegj spisy, které Dědictwj nice tisknauti nečáwá, které ale w prospěch jeho se rozprodáwaj, jakož gsuu:

Zitkowa: Odměna pilných djtek.

Winatického: Ljstky pilnosti.

Zimmermannu: Denkmäler.

Rottowa: Králová cesta.

Báňický: Nábožné písně.

Pešiny: Zprávy o korunování.

Redaktor Dědictví, spoluredaktor Časopisu pro katolické duchovenstvo, umínil sobě letošnji třetí svazek Časopisu obzvláštní přiloha obohatiti. Máť zagisté dle statutu každý svazek jen z 10 archů záležeti; ale redaktor přiložil pagednání, (z nichž čtvero již v roce 1825 na Moravě byl přichystán), na korunování krále náležo se vztažující, 6½ archu silné, s krásnými rytinami; aby vznešená slavnost tato i v Časopise památujk svůj záložený měla. Protože ale ptáti gest, aby nejen duchovenstvo v Časopise (latinským písmem) krásně to čtenj obdrželo; ale aby i laikům, kteří latinského písma gnanu co méně povědomí, na tak nazvaný šwabach neboliž německé písmo gnanu navykli, ke čtenj se dopomohlo; a spolu i proto, že mnohá žádost o podobný spis Redakce došla: vydal Redaktor těch 6½ archu z Časopisu s rytinami zvlášť frakturou pro světský lid, — jak se toho také v předmluvě dočjti gest; — připomj-naje sobě, že také to i ostatnjm duchovnjm Pánům, kteří Časopis nečtj, — a těch gest většj počet, — wzácné a milé bude, takového čtenj se dopjiti, a snad i na darování sobě ho zaopatřiti. Ovšem, že v novinách se dočjťmo o slavnosti oné; ale ne o modlitbách světcjho Arcibiskupa? Zdaž se vykázati můžeme obrádem a vysvěcování (ritus consecrationis) v německém gazyku? — A co jiných nemáme, to tuto v mater-ské řeči obdržeme.

Za druhé, kdo rozumj rytinám a tisku, ten uzná, že cena jeho mjrná gest; nebo 40ti kr. gnan asi tak ty dvě rytiny zaplacenj, spjsek přichází vti nich skoro darmo.

Za třetí, čístj výnos obdtogo se Dědictví Svatojanskému; a již proto by měl spjsek tento wjtanějšj býti, nežli se v skutku wídj.

Nad Dědictvjm Svatojanským hđj ale obzvláštnj ochrana; nebo při wšj lhostopnosti a chladnosti předce již ve dvou létech 130 spolunadů se počtá, a předce již Proč gam katoljkem 4000 a Bohomila 2500 se wyprodalo; a od toho zvláštnjho spjsku: Zpráva o korunování, jediný kaplan w budějowické dieocenzi, pro své okolj, již 75 wýtisků odebral, a wjce gestě odebrati sli-buje.

Spisu toho tisklo se jen 1000 výtisků, za který by se po čase trojnásobněm přizem rádo platilo, kdyby k dostání byl. Protože se předmluva neuvážila, i proto také mnohé pozastavování se z mnohých stran; ne ale vinou

Redakci.

K dedičství sv. Jana Nep. v měsíci Řjnu a Listopadu přistoupili:

P. T. P. a p.	zl.	hř. dz.	výt. dar. pod.
Josef Kinzl, kaplan w Pláňanech.	10	111	1
Severin Wobornik, farář w Křečovicích.	10	111	1
Jakub Lang, farář w Kralovicích.	10	111	1
Jan, wévoda Sazky.	15	111	1
Antonín Lagler, Gen. Vik. pražský wedaučj.	10	111	1
Josef Smidinger, pro město Strakonice.	20	111	1
Fr. Šorejz, spoluzakladat. k předosl. 80 zl.	8	11	11
Wáclaw Cihhart, arcib. zpovědník u s. Wjta.	10	111	1
Anna Kufšova, kupcová w Slukowě.	10	111	1
Wotické vikariátuj duchowenstwo.	22	111	1
Wáclaw Lanterbach, kupec w Mladé Boleslawi.	10	111	1
Antonín Kopecký, farář w Kostomlatech.	10	111	1
Josef Schütz, farář w Stěři.	10	111	1
Josef Renner, farář wo Mělech.	10	111	1
Antonín Nowák, kaplan w Libáni.	10	111	1
František Těšinský, kaplan w Liso.	10	111	1
Josef Kauble, správce duchowej w Laukowě.	10	111	1
Jos. Lindauer, know. na hradi Pražském.	10	111	1
Bělecký Koro. předst. pfar. resid. w Bernauě.	10	111	1
	222	11	10

O h l á s e n j.

Pri ohládenj IX. ročníku opowázili jsme se wzácným páním odbjratelům mnoho přisljbiti. — Důwěrně hledjme každému w oči, a doufáme, že jsme wjce podali, nežli se od nás očekávalo. Pogoduňj jsou zagisté

dákladná, neška—ti klassická, původnj; obsah objasný, zá-
bavný; vydánj čistě a'nehledně; přiloženě rytiny ná-
kladně. — Zdaž gediný III. swazek orléhu předplacenj
nauj hoděn? — K II. swazku scházegcej rytinu dodá-
me pozděgi, jakož i tabulky. Dosti gume se přičinili, aby
k ukončenj přišly; co ale w moci našj nestojj, tu sami
gen trpělivě čekati musjme; a však sljbeně dlužni ne-
zůstaneme.

Pro přjítj ročnjk, který nowjm pjmem titěm vy-
cházeti bude, chystáme:

Do sw. I. základopis chrámu Páně sw. Wjta;

Do sw. II. wyobrazenj geho nyněgđj wstawnosti;

Do sw. III. základopis k úplnému dostawenj geho, a

Do sw. IV. wyobrazenj, jakby wyhljžel, kdyby dostaw-
wen byl.

Tato poslednj přjleha zasluhoge sama gediná, by
každý vlasteneu, nerci—ti každý duchownj, sobě gi opa-
triti hledě. Gestil to wzácnost, kterau Čechowě dosa-
wáde uznagj; a krása ip takowá, že i wstěnj w kre-
slowanj umělci s potěšenjm se gj diwj. — Přitom všem
předěc cenu Časopisu nezvýšgeme, nohřz důwěrně ře-
káme, že množstwj odbjratelů do nákladu tak welikého
budeme moci se odwážiti. A protož oznamogeme, že
ročnjk ten, buď z rukau našich, nebo po knihkupectwj,
gak kdy prwé gen po 2 zl. dostáwati se bude; paštan
ale, (franko až na poslednj poštowj mjsto, tedy třelias
až do Brodů nebo do Splitu), po 3 zl. na stjžte.

Každě obgednánj 10ti wýtisků u redakcej obdržj g-
denáctý wýtisk z darma; při 20 wýtiscjch i zaslánj bude
darmo.

Podjtaló se w tomto roce přes 900 odbjratelů; —
w přjítjm bychom gich rádi 1000 přiwjitali!

Od redakcej Časopisu pro katolické duchowenstwu
21. Prosince 1836.

W. Práina,
redaktor.

Vorsicht hat den Allgeliebten gerade in der schwersten Zeit als schützenden Engel gesendet, um den Gegensatz der Willkür zur Gerechtigkeit für alle kommenden Geschlechter neben einander aufzustellen.“¹¹⁾)

A tak podawše laskawým čtenářům časopisu tohoto krátké zprávy o korunování w Čechách: ku popsání letošního korunování našeho neymilostiwějšho krále Ferdinanda IV. přikročogeme. —

SLAWNOST KORUNOVÁNÍ

Geho cjsarské královské Milosti

F E R D I N A N D A I.

za krále českého.

Na zařátku měsíce Čerwana od wysoce slawného cjs. král. zemského řízanj českého následugjcej uzawřenj Geho cjsarské královské Matl. weřegnů w známost bylo uwedeno:

My Ferdinand První z Boží Milosti Cisar Rakouský; Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Halický, Lodoměrský a Illyrský Král; Arciknjže Rakouské, Markhrabě Morawské a t. d. a t. d.

¹¹⁾ Was verdankt Oesterreich der beglückenden Regierung Sr. Majestät Kaiser Franz des Ersten — Herausgegeben von Adolph Bäuerle — Wien 1834.

Wiem i každému wernému a poslušnému poddanému
 Našemu ze Stawu Prclátského, Panského, Rytjrského,
 též Městského, gake koliw důstognosti, auřadu neb
 podstaty oni w Králowstwj Našem dědičném gsau,
 milost Naši Králowskau, též wšechno dobré wzkazugeme.
 Wernj Milj! Poněwadž game wzawčeli, w prwnj
 polowici přjítjho měsjece Zářj při budawcjm nowém
 Sněmu zemském, kterékož wyspánj prostředkem
 Patentiw obzwalátnjch následowati bude, Korunowánj
 Naše, gakožto Král Český, i také ono neymilegāj
 Panj Manželky Našj Gasmosti a Lásky předsobe wzjti ;
 tedy wám s neymilostiwěgāj nariženjm oznamugeme,
 abyste wšaměs přjítjho měsjece Zářj ná ten den, —
 který ustanowiti My si gáste wyminugeme, rámo w
 králowském městě Našem Praze, w wjstě obyčegném
 Hradu Pražského, gistotně a nepochybně wazjli
 se dali, tam obyčegwan přjsaku dědičnan složili, a
 následowně při Korunowánj Našem, gakož i
 neymilegāj Panj Manželky Našj, Gasmosti a Lásky,
 poslušně přjtomni byli, gakž na wšs neymilostiwěgāj
 důčetrnost Naši skládáme a powinnost wšs tuho
 wyhledáwá. Na čemž se neymilostiwěgāj wšle i amysl
 Naš wyplnj. Dán w hlawnjm a sjdelnjm městě Našem
 Wjdni dwadécátého dewátého dne měsjece Ledna, léta
 Páně osmnděctistého třiděctého šestého, Pawowánj
 Našeho w prwnjm roce.

FERDINAND.

Antonjn Fridrich Hrabě Mitrowakj z Mitrowie a Nemyše,
 Nemyšlāj Kancellr.

Karel Hrabě z Tuzugki.

Frantšek swobodnj Pán z Pillerdorfů.

Jan Limbek Rytjř z Lillcnau.

Ad Mandatum Sacrae Caea. Regiae
 Majestatis proprium:

Martin Edmund Ritter.

Na to veřejně oznámeno, že G. c. k. Met. uzavřeli ráčila z ohledu svého korunování wgezd svůj do hlavního města Prahy dne 1ho Zářj držeti, slib dědičné poddanosti od pánů stawů spogenného králowstwý českého *) 3ho Zářj přigmaniti, k slawnému korunování 7ho Zářj přistoupiti, a 12ho Zářj Grgj Met. Marii Annu Karolinu Piu, cjsarskou choť swau, za králownu českou korunowati dáti.

Přjgezd slawný počne se od domu wogenských wylaučenocůw před Karljnem **), odkudž Geho cjs. kr. Met. we zvláštňj ozdobě a sláwě od swých neywysšjch dworozjadů, od slawných stawů českých a od stráže wogenské a městské při plesánj weikekého lidu, při zwoněnj po wlech čtyřech městech, a hlučné střelbě po hrabách městských skrze slawně okráslensu Prahu k swému králowskému záuku doprovázena bude.

U potické brány awjtána bude G. C. Met. od měšianosty hlavního města Prahy při podánj kljčů města na mjso pozlacené, kterých ale G. Met. slowy důwěrnými a milostiwými, progewenými gak nad městským řjzenjm, tak nad wěrnostj a oddanostj Pražanů gemu i na dále ponechá.

Nynj se držj slawný wgezd skrze potickou, celetanu ulici, po staroměstských náměstjch, skrze jezuitské ulice, přes most, skrze mosteckou ulici po

*) Čech, Morawy a Klérka.

***) Číslo křjžj spráwno w Oznamowareti podána.

náměstí malostranském, ulici ostruhovou přímo ke hradu; kdež z levé strany mýje dvoru královského, zámecký hejtmán na pozlacené mýse zase kljče od královského zámku podá, řečj neypojzeněgý krále a Pána wjtago; gež ale opět s milostiwau odpovědj obdrzj.

Odtud gde průwod ku chrámu sw. Wjta, kde před kaplj sw. Wogtěcha G. c. k. Mat. od G. Exc. Neywyšjho Purkrabj, u přítomnosti neywyšjeh stawů a sutadů řečj neypokorněgý uwjtán bude; načuz G. c. k. Mst. při htměnj děl, zwoněnja hudbě wšech k poljbenj ruky připustj.

Na to ráčj wstaupti do ozdobené kaple sw. Wogtěcha, kdež Neyd. Arcibiskup Pražský, obstaupen od wšech w. d. biskupů českých a morawských, kapitoly pražské a wšech prelatů, G. c. k. M. od čtyř pražských p. farářů pod baldachyn přigatau, řečj latinskau přiwjtá; na kterauž od G. Mati. milostiwá odpověď dána bude. Napotom klekne na polštář zlatohlawový, kdež p. Arcibiskup weliký zlatý kříž s ostatky umučenj Páně od ojsaře a krále slawně paměti Karla IVho sem darowaný k poljbenj podá.

Odtud powstanau G. ojs. kr. Mst. doprowázeti se bude od welkerého slawného duchowenstwa a slawného urozenstwa pod týmž baldachyem do chrámu sw. Wjta, kdež mu p. arcibiskup swěcenau wodu podá; a tu poklekne před hlawnjm oltářem na zlatohlawové klekádko, za kterýmž podobná stolice se nalezí. N. P. Arcibiskup Pražský

obrácen od oltáře k Jeho c. k. Msti. následující modlitby bude konati:

- Ant. v.* Wyvolil ho sobě Hospodin, (Deut. 26, 18.)
r. A vznešeným ho učinil přede všemi králi země. (Deut. 26, 18.)
v. Před tvůj král ho oslavil, a nebude zarman-
 ven. (1. Mach. 14, 39)
r. A vznešeným ho učinil přede všemi králi země.
v. Sláva buď Bohu Otci, i Synu i Duchu svatému.
r. Gakož byla na počátku, tak buď až na věky.
Ant. v. A vznešeného ho učinil přede všemi králi země.
v. Bože správa království králi dey. (Zal. 71, 2.)
r. A spravedlnost svan synu královu.
v. Hospodin spasením ušl krále našeho. (— 21, 9.)
r. Bože můj! gearž w tebe důvěř.
v. Sedliž Genu pomoc ze swatyně, (— 19, 3.)
r. A ze Siena ochrauiž ho.
v. Nechť proti nám nepřitel nic nepro-
 spjvá, (— 88, 11.)
r. A syn napravosti ať mu neškodj.
v. Buď pokoj w mocnosti tvé, (— 121, 7.)
r. A hognost we hradech tvých.
v. Pane wyslyš modlitbu moú, (— 53, 4.)
r. A voláuj mě k tobě přigů.
v. Pán s vámi, (Exod. 10, 10.)
r. I s duchem tvým.

Modleme se :

Ó Bože, w kteréhožto rukou gsan srdce králů, nakleš nebo milosrdenství tvého k prosbám ponížnosti našj, a služebujku tvému Cjsaři a Králi našemu Ferdinanda, řizenj dle tvé maudrosti udeř; aby radu z prandů twých wyvážege, tobě se ljbil a nade všecka království se stkwěl.

Podoy Hospedine, prosjmo, služebajka swému Ferdinandu králi našemu pravici nebeské pomoci, by to celým srdcem hledal, a co služně žádá, dosáhnutí zasloužil.

Ó Bože, kterémuž všekera moc a důstojnost slaužj, uděl tomuto služebajkowi swému, králi našemu Ferdinandu prospěšný nučinek své velebnosti, w které by vždy tebe slýchal, a tobě wo všem zaljbiti se snažil. Skrze Ježíše Krista P. u. Amen.

Na to následuge *Te Deum* laudamus, a požehnánj od arcibiskupské důstojnosti.

Nynj se pozdwiho královské Majestatnost, a krádj od všekerého Duchowenstwa wyprowázena ke schodům královského oratorium; zde se duchowenstwo odstranj, a královskaú Mst. wyprowázj nynj všekeré wysoce slawné urozenstwo po chodbách zámeckých až ku vlastnj komnatě.

Tjm se slawnost toho dne skončj.

*Slib dědičné poddanosti w královs-
twj českém,
což letos zho ZÁJ má býti.*

Před korunovánjm skládajj wěrnj a poslušnj Stawowé spogeného královsstwj českého slib dědičné poddanosti; což takto se děge :

Dle neymlostíwěgjho rozkazu Jeho královské Msti. w určity den wěrněposlušnj Páni Stawowé wo veliké rytjrské swětnici na hradě pražském se shromážděgj, a to na znamenj, genž velikým zvonem, sw. Sigmund nazwaným, o 6 té neb

h) Stav městský, t. g. poslové z král. třech měst pražských, král. swobodných horných, též bez rozdílu a bez přednosti. —

Po dokonání toho GKM. ze svého trůnu wstáti a do svých přjbytků zase odebrati se ráčj, načež w den od GKM. určitý slavné korunování následuje.

OBŘAD

slavného Královského Českého

KORUNOVÁNÍ,

kteřý se letos 7ho Zářj má držeti.

Když Nejvyššejmu a Welkomocnému Pánu a Králi, ode wšech a u welikém a znamenitém počtu shromážděných wěraů poslušných čtyř Stavů Královstwí českého, obyčejný slib, neb přjsaha dědičné poddanosti, w gaudnj neb zemské swětnici na královském hradě Pražském, dle neymlostiwěgi ustanowěného řádu poslušnosti, neypodaněgi, složena gest: děge se slavné korunování GM. tjuto spůsobem:

Hlawnj chrám sw. Wjta, w němž korunování českých králů od starodáwna se děge, gakož i kaple sw. Wáclawa, co neyskwostněgise ozdobj, a vše k slavnosti připrawj. To když se stalo, táhne w určitý od GM. den korunování, městské wogsko mezi čtwtan a pátan hodlnau

ráno, se svými vůdci na hrad Pražský, a tam na vykázaná místa se sestaví. —

Když již vše v kostele i před kostelem dobře spořádáno jest, začne se mezi 6tau a 7mau hodinau, velikým zvonem sv. Sigmunda nazvaným, v kostele na Hradě Pražském zvoniti; a hned ti, genž při korunování znamení království nesau, do saudné zemské světnice na Hradě Pražském se odeberau, odkudž ge Neyvyšší zemský Komořtj do přjbytku G.M. powolá, kdež se jim znamení království, totiž: *Koruna, Gubko tje a Žezlo* odewzdajj.

Korunu nese Neyvyšší pokladu dozorce (Obrist - Erb - Schatzmeister) a to u wyprowázenj ostatnjch Neyvyššjch auřednjků zemských, na čerwených zlatohlawových polštářjch, gakož i ku Koraně náležejcej čerwenau atlasowau karkuli (čopičku pod korunu) do kaple sw. Wáclawa.

Gubko královské nese Neyvyšší Sudj zemský.

Žezlo Neyvyšší Pjesť w Královstwj českém. A když do kaple sw. Wáclawa přigdau, znamení království na oltár sw. Wáclawa položj, kdež ge Neyvyšší dědičný dwerj Strážný přigme; Páni ale a Neyvyšší Auřednjci zemští zase zpátkem se odeberau, by Gehe Králowkau Milost potom s průwodem ke kostela doprowázeli. —

Mezi tjm shromáždj se duchowenstwo, též také přjtomnj Páni biskupowé a preláti království českého do hlawnjho kostela sw. Wjta na hradě Pražském; ktržto Pan arcibiskup Pražský

(Consecrator), kterému korunovánj w Králowstwj českém přináležj, w určitém čase k wykonáwanj služeb Božjch se pripravj (in Pontificalibus.)

Tedy o 8mè hodinò GKM. z hradu do kostela s komonstwem, po wekrz čerweným a bjlym suknem prikrytých prknách, w následugjcjm pořádku, slawnò hráti se ráđj:

- I. Gdau prostředkem, s obogj strany postaweného městského wogíka, králowšj pannoikowé s ředitelem swým.
- II. Zemátj šlechticowé a dworšj, Stawu Rytšského a Panského dle swé důstognosti.
- III. Králowské tegnè rady dle swé přednosti.
- IV. GKM. Neyvyšj Hofmistr w králowstwj českém.
- V. Následuge králowský český Heralt w swém obřadnjm oděwu, w ruce wzhůru hůl pokoře drážej, na kteréž český lew w zlatò litý, na 60 dukátů tžè stogj, s neprikrytou hlavau.
- VI. GKM. Neyvyšj Maršálek w králowstwj českém s obnaženým mečem sw. Wáclawa.
- VII. GKM. w Neyvyšj Osobè gjti ráđj, pod zlatohlawowými, a s zlatým důkladným třepenjm wyhotowěnjmi, na 8 bídlech, a w prostředku českým lwem opatřenými nebesy, gež p. městanošta, wjstoměšanostowé a pp. Radnj obapelnò nesau.

Po obau stranách GKM. gdau rytjři zlatého rauna, králowšj Komornjci, neyvyšj Auřed-

nji zemřij, královské dědičné autady a
tegné Rady, a mezi nimi GKM. Neywyš-
tj správce královstwj českého.

VIII. W prawo w lewo setnjci královských o-
dčnců.

IX. Královské dworské a giné urozené Panj.

Mezi tjm p. Arcibiskup (p. t. consecrator) s
welebnau kapitolau Pražskau, a ginými Infulowa-
nými Preláty královstwj českého, s průwodem ze
Sakristie do kostela až ku kostelnju dweřjm u
kaple sw. Wáclawa se uchýlj, Geho Královskau
Gamost neypoddaněgi očekáwage.

Když Geho Královská Milost ke dweřjm ka-
ple sw. Wáclawa přigjti ráčj, přiwjtá a pokropj
P. Arcibiskup GKM.; též také GKMti. onen zlatý
křjž s ostatky umučenj Páně, o kterém na stránce
438 praweno, k poljbenj podá.

Potom hned GKM. do kaple sw. Wáclawa
odebrati se ráčj, kdež gakž giž praweno, půda čer-
weným a bjlym sukнем přikryta, a před oltářem
klekadlo a stolice s zábradljm ozdobeným stogj.
a kde w zebedněnj (retiráile) čerwenau, damaiko-
wan koltrau zastřeném GKM. královským oděwem
se odjwatl ráčj, který w gednom zlatými kragky
zapromowaném, auké až k rukam zašpičatělé ru-
kawy magjcm, obdlauhlóm, a až na paty gdaucjm
rauchu, z karmazinowého atlasu, pro pomazánj za-
du něco otwřeném, pentlemi zawázaném záležj.
pravý také rukáv až dolů za loket gest otwřen,
a knoflíčkem zamknut: pak w gednom přes

tentýž oděw napřed křížem přes seba wisjećm, z karmazinowého zlatého grisetu wyhotoweném, a zlatým karmazinovým hedbáwným třepenjm welkém a širokém rauchu, a dále w gednom přes ten oděw a raucho okolo těla gdaucjm pasu, z podobného karmazinowého zlatoblauwu, a pak zase w gednom přes to se beraucjm, a gednjm gackž takým wlečenjm opatřeném, okolo na koncjoh něco málo, na hoře a krku wšak silně a hluboce, na způsob dolů wisjećho obogka, hermeljnem ozdobeném a wyloženeném králowským pláští, posléz w gednom páru atlasowých karmazinowých střewců. Přes tento oděw zawěsj GKM. Neyvyššj zemský Zprávce řád zlatého rauna, gakož pak i domácj korunu GKM. na hlavu wstawj.

Gackž společné duchowenstwo, na podobný způsob u kaple sw. Wáclawa nagjti se dalo, a proti wchodu na horu do kůra se postavilo: tak též ke dwěřjm dotčené kaple, a spolu do nj čtyři faráři králowských měst Pražských, kterj sw. ostatky, a šest králowských panojků, kterj podlé nich hořcej woskové pochodně nesau, se uchýlj. Když gíž vše na takový způsob připraweno gest, GKM. z kaple sw. Wáclawa, w swém králowském oděwu, a s korunau domácj na hlavě, při ustawěném trub a babnů zwuku, s těmi, kterj do kaple pěstěni byli, totiž: s dworskými auřady a s šlechtici, kterj dědičný auřad k posluhowánj magj; pak s Pány Neyvyššjmi auředojky zemskými a s dotčenými čtyřmi faráři, kterj zoltáře sw. Wáclawa čtyřistřj-

brně pranj ohrazy, w nichž ostatky sw. Wjta. Wáclawa a sw. Wogtěcha, pak sw. Anny, se nacházegj, wyzdwihsau, bráti se rážj. A když giž králowské dědičné autady dwa pozlacené a postřjbrné s GKM. znakem, Neywyššjm Gménem a rokem malowané pecny chleba a sandky s wjnem, též králowská znamenj wyzdwihli: přistaupj Pan Arcibiskup (Consecrator) až ke dweřjm kaple sw. Wáclawa, a pak tuto modlitbu nad GKM. řjká :

„Wšemohauj wěčný Bože, kterýž gsi slátekajka Swého *Ferdinanda*, Králowskau důstognostj zwššiti ráčil, dayž, žádáme, by w běhu wěku tohoto, o wšerobné dobré pátowati mohl. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho Amen.

Na to kněžstwo k welkému oltáři w následujcjm pořádku se beže :

Nařed kráej neymladěj z pp. sarátů Pražských. Za njm nese kapelnjk umbellu, wedlé kteržá z prawé a lewé strany dwa akolyté hořcej swjce na stějbrných swjencech nesau.

Za nimi gđau dwa akolyté w Superpelicejch, kteřj arcibiskupské klekadlo přistawugj a odstawugj. Na ně následugj čtyři metropolitálnj vikariáté w Superpelicejch, totiž dwa starěj ku katedrálnici a loďce; dwa mladěj ku wígilančnj swjci a k žremlálu (lúnorauchu) arcibiskupakému. Pak pokračugj dwa kněžj k podáwánj infule a berly arcibiskupské.

Na ně následugj čtyři pražěj p. p. sarátowé, nesauce nadzrajněné stějbrné sochy.

Za nimi krázejí p. p. opatové a prelátí w
w plawialjch; bez asistentů.

Na ně následuje křjž arcibiskupský; který od
gednoho z pražských pp. šarštů nesen býwá; a při
něm z obau stran akolyté w Superpelicejch.

Hned za křjžem postupuje d. kapitola praž-
ská chrámu Páně sw. Wjta, w plawialjch a in-
fuljch.

Za nj dva pp. biskupové, arcib. asistenti w
plawialjch a infuljch,

Na ně následuje n. d. p. Arcibiskup, w plu-
wiálu, infull s berlaui, wyprowázen ode dwau swých
ceremoniářů, a nosiče šlepu.

Za nimi pak následujj:

I. Králowitj panno-kowé.

II. Dworitj a Zemitj šlechticowé stawu rytjž-
ského a panského, u prostřed gich také
králowitj komorajci wemněs a bez rozdjlů.

III. Králowské tegné raily, dle své přednosti.

IV. Králowský český Herolt, w swém oděwu.

V. Neyvyšj dědičný dwejtj Strážnj.

VI. Dwa Neyvyšj dědičný praporečnjci (Obrist-
Erbpaniere), ktejtj své praporce minulého
dne do kaple sw. Wáclawa odnesti dali.
W prawo gde Neyvyšj Praporečnjk stawu
Panského s praporcem čerweným a zlatem
krumplowaným, a w lewo Neyvyšj dědičný
Praporečnjk stawu rytjžského, s čerweným,
stjžbrem krumplowaným praporcem, na němž
u prostřed na gedné straně sw. Wáclaw, a

na druhé straně znak království českého, a okolo znaku znaky všech přivtělených dědičných zemí. —

- VII. Nejvyšší dědičný Komorník Strjbra (Silber-Kämmerer) v království českém.
- VIII. Nejvyšší děd. Kuchyňský (Küchen-Meister).
- IX. Nejvyšší dědičný pokladu Dozorce (Schatzmeister) a Nejvyšší dědičný Podstolj (Erbtucher) s pozlaceným pecnem chleba.
- X. Nejvyšší dědičný Čejník (Mundschenk) s pozlaceným soudkem, a gemu po boku Přistojce (Assistent) s postřibřeným winým soudkem, a na pravici Nejvyšší dědičný Krageč (Erbvorschneider).
- XI. Nejvyšší dědičný Zprávce dwornj (Hofmeister).
- XII. Nejvyšší král. Pjeač s královským žezlem.
- XIII. Nejvyšší Auřednjci zemí stawa Panského.
- XIV. Nejvyšší Pan Purkrabj s českou korunou, na pravici jeho Nejvyšší Sudj dworský, a na levici Nejvyšší Kanclér. —
- XV. Nejvyšší zprávce v království českém. —
- XVI. Nejvyšší Marsálek v království českém.
- XVII. Za Nejvyšším Marsálkem gjtí ráj GKM. v svém královském oděvu, s korunou domácí na hlavě, mezi dvěma GKM. přistojcemi pp. biskupy (episcopi parati); s obou stran gđau rytíři zlatého rauna.
- XVIII. Za Nejvyšším GKM. však něco v levo gđe Nejvyšším Komorník.

XIX. Královské dworské a pánu nevyvýdých Au-
tednjků zemských, a giných královských
dwořenjnu manželky a giné panj.

Když takovým způsobem GKM. do presby-
terium přijeti ráčj, prospěwuge se po umlknutj
trub a bubnů :

Ute gá posli angela swého, kterýžby šel před teban,
a ostřihal tě na cestě, a uweď na místo, kteréž jsem při-
pravil; křtíž ho a poslauchej hlasu geho, a nepřitelem
buda nepřítel twých, a služowati budu služujcj tebe, i
půjde před teban angel mŕg. Israeli uposlechněš-li mne,
nebudeš w tohě lhaa nowého, aniž se klaněšibodeš Bohu
cizjmu; neboť gá jsem Pán. (Exod. 23, 20).

Gak GKM. do presbyterium přigde, hned na
swůg pod wisutými nebesy wyvýšený králov-
ský stolec se wyzdwihnauti a kleknauti ráčj; na
šez P. Arcibiskup následujcj dvě modlitby řjká :

Pane Bože! ty wš a znáš, že pokolenj lidské samo
mocj swau nigakž obstáti nemúže; popřeg milostiwě, aby
služebnjk swůg *Ferdinand*, kterého gsi lidu swému před-
stawili ráčil, tak na twau moc spolókl, gakby těm, kte-
rýnž předstawaen gest, tolikéž prospěšným býti, a gim spo-
máhati mohl. —

Wšemohanej wědný Bože! řediteli nebe i země, kte-
rýž gsi služebnjka swého *Ferdinanda* k sláwě králew-
stwj a důstognosti wyzdwihnauti ráčil, popřeg Zádáme, aby
wšech protiwnstwj prázden i cjrkewnjm darem pokoge
twého ohrazen byl, a někdy w radosti wědného pokoge
podlé dobrotiwosti twé wjti mohl. Amen.

Po wyřjkánj modliteb těchto, přlnešen gest
pro P. Arcibiskupa stolec k welkému oltáři, a při tom
wsickni, kterj GKM. wyprowázeli, po učiněné hlu-

boké pokloně se na wykázaná mjsta a lawice odeberau, kterým ale mjsta wykázána negsau, tam, kdeby bez překážky státi mohli, se odeberau. Přistogjej dwa GKM. Páni biskupowé, pouchýlj se k sedadlům, čerweným suknem potáhnutým a pro ně připraweným, a tu stogj. Králowaký Pan neywyšj dwornj zpráwce postawj se na prawo, a P. neywyšj králowaký komornjk na lewo králowského trůnu.

Králowitj dědičnj Auřadowé a neywyšj Páni auřednjci zemitj s Heroltem na obogj straně králowského trůnu dle swé přednosti; wšak tak rozděleni, že w prawo neywyšj Maršalek zemaký s obnaženým mečem na dolegjym stupni trůnu; králowaký Herolt ale na též straně na zemi, a oba králowitj neywyšj dědičnj Praporečnjci proti welkému oltáři se postawj.

Infulowané a giné kněžstwo k straně oplistoły na lewau stranu arcibiskupského stolce se postawj, a wšecky modlitby s P. Arcibiskupem w tichosti řjká.

Když P. Arcibiskup dotčené dvě modlitby stoge wyřjká, posadj se na swíg stolec při oltáři k straně Ewangelium.

Pať na to čtyři pp. faráti sw. ostatky na oltář postawj.

Páni neywyšj auřednjci zemitj podagj P. Arcibiskupowi Žezlo, Gablko a Korunu s bohatými, na kterých ležela, polštáři, a P. Arcibiskup skrze

swého Přistogjejeho, Žezio, Gabiko a Koruna na oltář položití dáwa.

Sw. Wáclawa měl ale zanechá w ruce své na prawé straně trůnu stogjeje Pan neyvyššij Maršálek zemský.

Na to P. neyvyššij Komornjik zemský na stříbrné pozlacené měděnici, podotčené pozlacené a postříbřené saudky a joba chleby skrze neyvyššij dědičné suřady dvěma Přistogjejem (Assistentům) P. Arcibiskupa podá, které oni na stoleček podlé oltáře stogjeje a bjle přikrytý položj, a zase na swá mjsta se pouchýlj. Na to GKM. ze swého trůnu wstál ráčj, a s swan domácí korunu na hlavě u předchoďu P. neyvyššijho dwornjho Zprávce zemského s holj prawomocnou a P. neyvyššijho Komornjka zemského, od swých přistogjejch pp. Biskupů k welkému oltáři weden gest, kdež GKM. před stupni stane. Načož obřad při korunowánj w Čechách obyčejný se započne. Staršij z pp. GKM. přistogjejch biskupů tato slowa w latinském gzyku k P. Arcibiskupowi promluwj:

„Neydůstojněšj Otče, žádá swatá matka cirkow katolická, abyse přítomného dědičného Pána našeho k důstojenstwj královskému poswítiti ráčil.“

Načož p. Arcibiskup řekne:

„Wlebjme Pána Boha.“

Na to GKM. a swým wyprawúzenjmi až k sedadlu před swým trůnem na zemi na tureckém koberci postaweném a zlatohlavem potaže-

ném, gjtú, a s twářj proti oltáři na toto sedadlo posaditi se ráčj: nápodobně oba přistogjcy P. Biskupowé něco napřed na gich sedadla, však tak na obě strany se posadj, twář ne naproti oltáři, nýbrž jeden proti druhému, tedy mimo GKM. obrácenau magjce.

Když tedy GKM. na dotčené, asi dwa lokte od welkého oltáře postawenó sedadlo se posaditi ráčj: P. Arcibiskup k GKM. uctiwau řeč držj.

Po skončené řeči P. Arcibiskupa přistaupj GKM. s wýs dotčeným wyprowázenjm zase k oltáři, a na zlatohlawowý polštár klekne, kdežto GKM. nevyšij dworaj Zprávco domácj korunu s hlawy segme, a gi gednomu králowskému komornjmu služebnjka k drženj odewzdá.

Když toto wykonáno gest, P. Arcibiskup doložiw infull, a welkerým duchowenstwem nad ukloněným králem Litanie o wšech Swatých se modlj, až k těm slowům „abyś aurody zemské dáti a zachowati ráčil.“ Po kterých P. Arcibiskup wstana, a berlu dolewáruky wezma, takto GKM. žehná.

„Abys služebnjka swého *Ferdinanda*, kterýž za krále korunowán býti má, požehnatí ráčil. — Tě prosjme uslyš nás.

Abys služebnjka swého *Ferdinanda*, kterýž za krále korunowán býti má, požehnatí a poswěťtí ráčil. — Tě prosjme uslyš nás.

Abys ho na trónu králowstwj tohoto, posilowati ráčil. — Tě prosjme uslyš nás.

Klečjce i ostatnj biskupowé GKM. též swatým křížem žehnagj. Na to p. Arcibiskup se posadj, a řjkagj se dále litanie:

Abys nás uslyšeti ráčil. — Tě prosjme uslyš nás.
Beráku Boží, genž snjmáš křjchy swěta atd.

Král klečj, biskupowé odložiwše infule, klečgj; P. Arcibiskup pak obráccu k GKM. se modlj ika:

Otře nás, etc.

A neuwod' nás w pokušenj:

Ale zřáw nás od zřeho.

Spasena učiš služebnjka swěho Pane,

Bože můj danfagjeje w tebe.

Budiz mu Pane wědj mocnan,

Od twáři nepřjtele.

Nic nepřospjwey nepřjtel nad njm.

A syn nepřawosti nepřjčiniž ukoditi gema.

Pane uslyš modlitbu mau,

A wolánj mé k tobě přigď.

Fáa s wámi.

I s duchem twým.

Modicmo se:

Wztáhni Pane, k tomuto služebnjku swěmu, prawol nebeské pomoci; aby tebe celým srdcem pahlédáwal, a co slušně žadá, dosáhnutí zaslaužil,

Činěnj naše, prosjme Pane, milostj swau předeďď, a pomocj swau proved', aby wšecy naše modlitby a činy od tebe wždycky se počjnaly a skrze tebe počaté se skonáwaly. Skrze Krista, Fána našeho. Amen.

Když tyto modlitby se dokonaly, králowská znamenj, též také wjš gmenowané dwa pecny chleba, a dwa saucky wjna na oltár položeny gsau, a P.

Arcibiskup má sv. toho dne započne; a máe sv. pořád slaužena gest až k Alleluja; kdež pak ku královskému korunovánj tjmto způsobem se přikroďj:

P. Arcibiskup k velkému oltáři přistupj; a GKM. a wyprowázenj dwau přistogjech P. Biskupů ze swého stolce k velkému oltáři se wyzdwjhnaati, a dťjwona dolegějm, a po krátké řeči P. Arcibiskupa, na hořegějnu stupni Oltáře na zlatohlavový polštář, od neywyšěho zemského Komornjka tam položený, kleknauti ráčj; při čemž GKM. neywyšěj dwornj zpráwce domácí korunu s hlavy segme, a pak GKM. královskau přjsahu z pontifikálu, který p. arcibiskup w lůně držj, složiti ráčj:

Gá Ferdinand přicolenjm Božjm korunován býti magječ král český, atd.

Po wyřknutj poslednjch slow P. neywyšěj Purkrabj pražský k GKM. na lewau stranu přistupj, a GKM. kleče meřnj knihu, neb knihu sw. Ewangelium otowřenau podá, na kterau GKM. obě ruce položiti a řjci ráčj:

Tak mně Bůh pomáhej, a tato swatá Božj Ewangelia.

Na to P. neywyšěj Purkrabj královskau přjsahu, kterau někdy GKM. Cisar Leopold I. a posléz Karel VI. roku 1723 složili, předřjkáwá, a kterau GKM. korunován býti magječ. slovo od slova pořjkáwá a opakuge; a když GKM. na ta slova: Tak mně Bůh atd. přigde, ta obě ruce na knihu sw. Ewangelium položiti ráčj: P. Arcibiskup GKM. giž zprwa při wcházenj do kostela po-

dotknutý sw. Kříž k poljbenj podá, a pak bez infale tyto modlitby po tichu se modlj:

Požehnay Pane, genž od wěků wlečka králowstwj řjďš, tohoto našeho krále *Ferdinanda*, a oslawiž ho takowým požehnánjm, aby Dawida krále požehnánj a wywýšenoš obdržel, a gsa oslawen, i hned w služuze geho se skwěl; račiž ho obdariti, aby waukautjm twého sw. Duchu, s pokogem tak lid spravowal, gakož gai někdy Šalomannowi králowstwj obdržeti dal. Tobž ai gest wřdycky w báznj poddáu, a Tobž ai s upokogewjm boguge; nechť gest štjtem twým spolu s ginými wywýšenyi ochráněn, a wěudy ai z milosti Bážj wjěz zřstano; počtiž ho přede wěcni národů krály; štastně nechť nad lidmi panoge, a štastně ai ho národowé ozdobugj; nechť žiw gest mezi národy mysli nepohnutelně, nechť ohzwláště w saudu gest sbrotiwým; rozkogniž twau štědrau prawi, aby aurodnau zemi obdržel, a džtkám gegjm oddě wěcj potřebných. Obdarěž ho dlaukošj žiwota, a za dnů geho nechť wszede spravodlnost; od Tebe nechť obdržj upewněnuu králowstwj swého spráwa, a s radostj i plešánjm we wěcnu se weselj králowstwj. Škrzo Krista Pána našeho. Amen.

Modleme se :

„Wšemožnej wěcny Bože, Stwořiteli wšech wěcj, přikazateli angelů, králi kralugjčich králd; a pane panugjčich, kterýž gai wěrnému služebajku swému Abrahamowi nad nepřítely wjězstwj dáti, Moggžjžowi a Jesue, wěcnu lidu twého, mnohých a rozličných wjězstwj propůgiti, Dawida krále ku králowské džstognosti powýšiti, a Šalomaua uude wšecky giné, mandrostj a podiwným pokogem obdariti ráčil; my prosjme Tebe Pane Bože, račiž naše ponjženě prosby uslyšeti, a na tohoto služeb-

njka twého *Ferdinanda* wšeliké dary požehnanj swého
wylji, a mocnau rukau twau, wždycky a na každém
mjestě chrániti tak, aby utwrzen Abrahamowau wěrnostj, po-
žjwage Mojžjowy dobřotiwosti, ochráněn Josnowau udat-
nostj, wywřěn Dawida krále wraucnostj, a ozdoben Šaloman-
nowau mandrostj, tobě i wšemu lidu se ljbil, a po cestě spra-
wednosti wždycky bez auraku kráčel; i také lebkau o-
chrany twé opasten, pawezau nepřemožitelnau ochráněn
a zbranj nebeskau obmezen byl, přezádaucjhe wjězstwj
nad nepřátely šťastně docházet, a pokog pro tebe bogu-
gjcjm wecele přinátel. Skrze Pánu našeho, kterýž mocj
sw. křjže peklo zkazil, a přemoha králowstwj Salana na
nebesa wjězně nastaupil, na kterémž wšecká moc i krá-
lowstwj záležj i wjězstwj, genž gest olawa ponjžených
a žiwot i spasonj lidské; kterýž s tebau žiw gest a kra-
luge w gednotě Ducha sw. Bůh, po wšecky wěky wěků
Amen.

Po wyřknutj těchto dwau modliteb dwa P. Bi-
skupowé GKM. přistogjcej tuta modlitbu řjkogj:

Bože, newyslownj Půwode swěta, Stwořiteli lidského
pokolenj, utwřugjcej králowstwj, kterýž gsi z kmene wěr-
ného služebnjka twého arcioce našeho Abrahama wy-
wolil krále k wěkdům budaucjm; raděž nad přjtomným wzne-
šeným králem *Ferdinadem*, skrze přjmluwu blahoslavené
Marie Panny a wšech Swatých hogné požehnanj rozmno-
žitj, na králowské stolici ho utwrditi, a s stálostj spo-
giti; nawřtliw ho jako Mojžje wo kři, Josue w potykánj
wogenském, Gedeona na poli, a Samuele w chrámě; ro-
su také nebeského požehnanj a swé Božské mandrosti naň
wyleg, kterauž Dawid w žalnjch wychwaluge, a které Ša-
loman syn geho, hogným twým obdatenjm z nebeské
wysostj nabył; buď genu wogako žikowané proti nepřá-
telům, pancjť w protiwanstwjch, lebká u wšech ljběžnjch,

zjít wozdy trwagjej, a dey aby národowé a wěrnosti k ně-
mu ostrwali, pokog měli a wazpolek se milowali, od zlych
žálostj se zdržowali, mluwili sprawedlnost, osiřkali praw-
dy, a lid pod spráwnu geho blaženosti požjwal, aby wši-
ckni wěčným požehnánjím spogeni giance, wozdy w po-
kogi a wjtážstwj se radowali a těšili. Což nám račiz u-
činili, který žiw gwi a kralugeš w goďnostě Duchu sw. na
wěky wěků. Amen.

Po dokonané modlitbě této následuje po-
swátne mazánj. P. Arcibiskup na swém stolci před
oltářem sedě, infuli na hlavě maže, GKM. obna-
ženau ruku od přehybánj lokte pospedu, podaným
na zlaté měděnici poswátným olegom (Catechu-
menorum) a požehnánjím pomszawě, řka :

Pomazána buď ruka tato olegem poswátným, gakož
mazáni býwagj kralowé a preroci, a gakož pomazal
Samuel Dawida na kralowstwj: abys byl požehnaný a u-
stanowený král w kralowstwj tomto nad lidem tjm, kte-
rýž tobě Pán Báh twóg dal, abys geg řídil a spravowal.
Což račiz sám učinili, kterýž žiw gest a kraluge na wě-
ky wěků. Amen.

Modleme se:

Wzhlédni wšemohancj Bože na tohoto slawného krá-
le *Ferdinanda* gnaným ustanowěně patřenjím; a gakož gwi
požehnaní řáčil Abrahamowi, Isákowi a Jakubowi, i geg
manhým požehnánjím duchownj milosti z plnosti své swa-
té wšemohaucnosti račiz skropiti a obdařiti; uděl mu we-
dlé štědroty swých božských darů za dlouhý čas a rosy
neheské a z tučnosti země i wšech úrod, by za geho kral-
lowánj, zdrawj a čerstwosti tel lidakých, w nášj rozmilé
wlasti se spařowaly, stály mjr a pokog w kralowstwj
trwal; aby wywýšenost, sláwa a welikau důstognostj kral-

Jowské mocnosti před očima všech lidí se skvěla, a nad
 světlo neygasněgěj špytla, a takowau gasnostj, gako ney-
 gasněgěj blesk ohrazena byla. Deyz mu to, všemohaucej
 Bože, aby byl udatný ochránce našj rozmilé vlasti, po-
 tešitel cirkwe i mjst poswátňých, s mnohau pobožnostj
 králowské štědroty; aby byl neyudatněgěj marzi krály; wjtěz
 nad nepřátely k postlačenj zpronevěřilých; a nepřá-
 telům našym gest hrozny a strašlwy pro welikau udatnost
 králowské maudrosti; stawám také a wšerňym poddaným
 králowstwj swého ať gest slawný, milý a laskawý; aby se
 geg všickni báli, a geg milowali; králowé tolikéz z boder
 geho w časjch budawcjch ať wzegdaw; králowstwj tote celé
 ať spravuge; a po slawňých a štěstňých tohoto nyněgějho
 žiwota časoch radostí neskonale w ustawičném blahoosla-
 wenstwj ať požívá. Což vše ráčiz učinili, který žiw gest
 a kraluge na wěky wěků. Amen.

Po wykonané modlitbě zase P. Arcibiskup
 GKM. tjm též poswátňym olegem mezi plecem po-
 mazáwá, řka:

Pomazugi tě za krále olegem poswátňym we gmánu
 Otce i Syna i Duchu sw. Amen.

Potom zase takto se modlj:

Modleme se:

Duchu sw. milostj ukrze službu ponjženessi našj, ra-
 tiž na tebe hogně estaupili, aby, gakož gni rukama naši-
 ma nehodňyma olegem poswátňym byl pomazán zewniř,
 tak wniř newiditedlnau milostj geho naplněn byl. Pomo-
 cj Pána našeho Jezjše Krista, který s Bohem Otcem a
 Duchem sw. žiw gest a kraluge na wěky. Amen.

Modleme se:

Bože, kterýž gni sláwa sprawedliwých a milosrden-
 stwj hřjšňých; kterýž gni poslal Syna swého, aby swau
 předrahau křw židáké pokolenj wykoupil; kterýž přetřu-

geš wálky, a gai obhagec w tobe danfagjeczch, a pod kteréhož-
 te wálj moc králewstwj se zdrłage: tobe pokorně proujma,
 abys tohote služebujka swěha *Ferdinanda* w swém miloer-
 denstwj, w tóto králowské wolebnosti pakehnal, a gema
 ustawičně prjtoimen býti ráčil: tak aby twau milostj o-
 chráněn, nade wšecky nepřátely byl silněgáj. Uriněz geg
 Pane blahoslawena a wjězdem nade všemi nepřátely geho;
 korunug geg korunau spravedlnosti a pobožnosti, aby z
 celého srdce a ze wáj mysli swé w tobe wěřil, tohě slau-
 zil, twau sw. cirkew obhagował a wyzdwihowal, i lid sebě
 swěteuý spravedliwě spravował, a mnohých lidj úklady
 w spravedlnost obracel. Rozlěz Pane srdce geho k milosti
 sláwy twé skrze toto olegem pomazánj, kterýmž gai roz-
 kázal každj, krále a proroky mazati; tak aby milował spra-
 wedlnost, a po cestách spravedlnosti lid wedl, a po wy-
 gitj let těch, kteréž gai geho králowské wywýženosti wy-
 mětiti ráčil, do wěčné radosti se dostal, Skrze Krista Pá-
 na našeho. Amen.

Modleme se:

Báh Božj Syn, Jezjś Kristus Pán náš, kterýž od Ot-
 ce olegem poučlenosti pomazán gest předs všemi giný-
 mi: ratěz sám na toto nyněgáj sw. pomazánj a na hlauw
 twau Duchu sw. požehánj wyhlil a dáti, aby totěz po-
 zehánj až do wněšnosti srdce twěho proniklo tak: aby skrze
 tento widitedlný oleg newiditedlně dary sezřati, a po spra-
 wedliwém řjzenj a spravowánj králewstwj tohote časného,
 wěčné s njm kralowati mohl; kterýž sám bez hřěchu, král
 králů, žiw gest w sláwě Boha Otce, w gednotě Duchu sw.
 po wšecky wěky wěků. Amen.

Modleme se:

Wšemohancj wěrný Bože, kterýž gai ráčil učiniti, že
 Házael nad Syrij, a Jehu nad Israelem skrze Eliášo, Da-

wid také a Saul okrze Samuele proroka za krále pomazání byli: propágeť prosím i našim rukám moci twého požehánj; tomuto pak swému služebujku *Ferdinandu*, gehožto dnes, ač nehodni, za krále sw. pomazánjím posvěcujeme, račiž uđělíjí moc a sjuu tomuto posvěcenj při měřenau. Wložíž, ó Pane, vládu na rameno geho, aby byl udatným, sprawedliwým, wěrým, mandrým a pilným ředitelém tohoto králowstwj, obhagecem wjry, čitilem sprawedlnosti a odplatitelem zásluh, i přečiněnj mstitelém, ochránce m twé sw. cirkwe a křesťanské wjry ke cti a sláwě twého přewelebného Gwěna. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, který s tebau žiw gest a kraluge w gednotě Duchu sw. Bůh po wšecky wěky wěkůw. Amen.

Po dokonánj těchto modliteb GKM. powstati, a u wyprawázenj na připrawené mjsto (za oltářem) odebrati se ráčj, kdežto GKM. prwnj přistogjcej P. Biskup poswátňj oleg s ruky a s plec bawlanu, chlebem a solj wysušuge; kdež zatjm p. Arcibiskup ruce sobě umyge, a hned na to mši sw. *) s modlitbau za nowě swěceného krále, od Confiteor až k Alleluja po epítrole, slaužj.

Potom GKM. od předešlého doprowázenj a u předlegitj neywyšjho zemského Zprávce s hůlkau, a králowského P. neywyšjho Maršálka s mečem obnaženým, zsse před oltář na stranu Ewangelium se odebrati a na polatět na wrchnj stu-

---

(*) Při této mši swaté koná službu archiděkan kapitulnj pan Arcijáhon; službu Jehna a pedjáhna starj dwa p. kanownjci sw. Wjta; epítola a ewangelium čtecy býwajj od c. k. dwornjch kaplanů; ku kanonu slaužj metropolitánský farář, a u misálu administrátor chrámu u Wloch Swětjch.

peň položený kleknouti ráčj. Na to P. neywyšj Maršálek, meč sw. Wáclawa od p. assistenta P. Arcibiskupa s oltáře podaný do poíwy schová, a hned geg zase p. assistentu P. Arcibiskupa podá, který geg na obau rukau položený držj, a P. Arcibiskupowi k požehnánj předložj; a P. Arcibiskup meč tauto modlitbau požehává :

Wyslyš, prosjme Pane, modlitby tyto naše, aby meč tento, kterýž sobě přjtomný služebník *Ferdinand* připúsaušj mji žádá, pravice wlechnosti twé požehnutí a poswěťiti ráčila; kterým On ejrkew, wdowy a sírotky, a wšech lóbu slaužejčjch ochraňowati a ohgawati bude, by z něho bludysm hrůza bla. Skrze Krista Pána naše. Amen.

Po dokonáném požehnánj p. Assistent P. Arcibiskupa meč sw. Wáclawa, králowákému neywyšjmu P. Maršálku zase nawrátj, který geg zase z poíwy wytasj, a tak obnažený P. Arcibiskup zpátkem dá; a P. Arcibiskup geg GKM. těmito slowy podává :

Wezmi meč w oltáře wzatý skrze ruce naše, ačkoli wchodné, na mjestě a mečj sw. apoštolá poswěcený; a buď pamětliv toho, co Dawid král prorokowal, Ika: Přepasjž sobě meč twůg k bedrám twým neymocněgkj, aby njm a skrze něj cestu spravedlnosti strogil, též nepravosti mocně rušil, a sw. Božj ejrkew a gegj wěrně audy chránil a ohgawal; neméně pod wjrau newěrně, gako křesťanského gména nepřátely kazil, wdowám a sírotkám dohrotině zpomáhal, a je ochraňowal; to, což zpraušlého zase wyzdwihl, wyzdwižené zachowal, co nepravdliwého, pekutowal, co dobrého a spravedliwého potwzowal; bys

někdy bez konce kraloval s Spasitelem světa, kterýž s Bohem Otcem a Duchem sv. žiw gest a kraluje Bůh na wěky wěků. Amen.

Na to GKM. podaný meč, něco málo w ruce držeti, a pak geg P. neyvyššjmu Mariálku zemskému odewzdati ráčj, který geg zase do pošwy schowá. Na to přigmo geg P. Arcibiskup z rukau P. neyvyššjho Mariálka zemského, a geg GKM. tauto modlitbau připáše:

Připasiž sobě meč swíg k bočám swým Neymocnějšj, a pamatuj, že Swatj, ne močem, ale skrze wjru králowstwj přemohli.

Potom GKM. meč wytačiti a geg P. neyvyššjmu Mariálku zemskému dáti ráčj, který geg obnažený wzhůru držj, a pak neyvyššj zemský Komornjk GKM. i pošwu odpásá, a odpásanau gednomu komornjmu slaužejmu podá, který gi na straně držj a potom do saudně swětnice, a j dále ke dworu zpátkem odnese.

Potom wezme prwnj P. Assistent P. Arcibiskupa znamenitý prsten s oluče, geňž tam z králowské pokladnj komory přinesen, a prw než GKM. z kaple sw. Wáclawa do presbyterium přigjti ráčilu, tam položen byl, a držj ho P. Arcibiskupowi, který geg tauto modlitbau požehnává:

Požehnejž a poswěťtiž Pane prstenu tohoto, a sešli naň sedm darů Ducha sw., aby slaužehnjk twíg Ferdinand téhož prstenu užjwal; a gsa podajcem mocj wjry Neyvyššjho, bez hřjchu ostřjhan byl, i wšercka požehnánj, kteráž se w pjamjch sw. w bognosti uacházegj, ně wstaupej naň.

A potom týž prsten GKMstí, na předposlednj prst wložj, řka:

Wezmiž prsten tento, a skrze něg na sobě znamenj wjry katolické zney. Nebo gakož za hlawnu a kněžete králowstwj a lidu ustanewen gsi, tak i křesťanstwo a křesťan-skou wjru wzděláwey a obhagag, aby Břastný gsa w řinech, a rozhogněa u wjře a králem králd oslawen byl, skrze toho, kterémáž gest řest a sláwa na wěky wěků. Amen.

Na to wezme p. Asistent P. Arcibiskupa krá-lowské žezlo od P. neyvyššjho Pjsaře, pak krá-lowské gablko zlaté od P. neyvyššjho Sudj zem-ského a držj geg P. Arcibiskupowi k požehnánj, kterýž potom tož králowské znamenj znamenjm sw. ktjže požehnává; a na to p. asistent P. Arcibi-skupa králowské žezlo neyvyššjmu Pjsaři, a krá-lowské gablko P. neyvyššjmu Sudj zemskému ode-wzdá. Tito ale něco se naklonjce, podagj wě P. Arcibiskupowi, který žezlo GKM. do prawé a gablko do lewé ruky odowzdáwago dj:

Wezmi hál moci a práwa, kteráž pozná-wey sebe powolaným býti těšiti lidi dobré, děšiti zlé, blaudejm cestu ukazowati, padlým ruku podáwati, roz-pytlowati pyšné a pozdwihowati pozjžené; a nechtě stewe tohě dwěre Pán náš Ježjž Kristus, kterýž sám o sobě mluwati rádj: Já gsem dwěte, skrze mne gestliže kdo wezde, spasen bude; kterýž gest kljč Dawidów, a žezlo do-mu Israelského, kterýž otwjrá a řadný nezawjrá, zawjrá, a řadný neotwjrá. A buď tohě wůdce, kterýž wynádj swázaného z wězenj a sedjejo we tmách, i w stjnu smrti, aby we wšem mohl následowati toho, o kterémž Dawid prorok zpjwal: Stolica twá, ó Bože, na wěky wěků, hál

spráwovánj, kál královstvj twého; a následuge geho-
milował spráwednost, a w ucnáwistí mhl nepravost; nebo
proto té pomázal Pán Bůh twóg ku přjkladu geho, kte-
réhož před wěky pomázal olegem radostí přede wšemi
ginjmi, Jezjše Krista Pána našeho, kterýž s njm žiw gest
a kraluge na wěky wěků. Amen.

Potom P. Arcibiskup korunu z ruky P. ney-
wyšjho Purkrabj wezme do své lewé ruky, a pak
gi tauto modlitbau poswěcuge řka :

Bože, koruno wšech twých wěrných, kterýž na hlawa
gich wstawugeš korunu z kamenj dráhých, požehneyš a
pořwětiš této koruny tak, aby, gakež gest rozličným dra-
hým kamenjm ozdohena, i služebnjk twóg *Ferdinand*,
gež gi na hlavě své ponese, mnohými předrahých ctností
dary skrze milost twau obdařen byl. Skrze Krista Pána
našeho. Amen.

a pak gi, spolu s P. neywyšjm Purkrabjm s dvě-
ma GKM. přistogjcmi P. Biskupy, GKM. s oby-
čegnou modlitbau na hlavu wstawj :

Wezmi korunu královstvj, we gménu Otčce i
Syťna i Duťcha sw., pod kterauž prawý Božj ctitel, a
ndaťný proti wšem nepřítelím cjkwe Kristowy a králow-
stvj tobě od Boha daného a spráwě twé poručěného wý-
tečný král wždycky zůstáwey, aby mezi slawnými wjtězi,
perlamí dráhých ctností ozdohena, i mzdau wědného bla-
hoslawenstwj korunowán, a wykypitelem a spáskitelem Pá-
nem Jezjšem Kristem, gehož gméno na světě newěš, bez
skonánj se radował. Kterýž žiw gest a kraluge Bůh s
Otcem i Duchem sw. na wěky wěků. Amen.

Po wstawenj králowské koruny, a po skončenj
dotčené modlitby, GKM. posawad kleče, powstati.

a odšel k trůnu (majestátu) na straně Ewangelium postawenému, kráľovskau korunu na hlavě, pak kráľovské žezlo w prawé, a zlaté gablko w lewé ruce mage, od P. Arcibiskupa na prawici kráľogjceho, a na lewici gduucjho kráľowského přistogjceho prwnjho P. Biskupa, u wyprowázenj a následowánj druhého přistogjceho P. Biskupa, též ostatnjho při oltári slaužejeho kněžstwa, též k tomu přináležejch pp. dwořenjů, pp. neywyšjch auřednjků zemských a kráľowských dědičných auředů (od kterýchžto neywyšj dwornj správce s hůlkau, a P. neywyšj Maršálek zemský s mečem sw. Wáclawa s neywyšjmi dědičnými Praporečnjky a kráľowským českým Heroltem) weden býwá.

Pan Arcibiskup a prwnj p. přistogjce biskup wyprowodj GK.M. až na hořejšj stupeň dotčeného trůnu, kdežto GK.M. před swau stolicj se zastawj, P. Arcibiskup ale postawj se na prawici, a dwa kráľowitj p. přistogjce biskupové na lewici trůnu stranau, ostatnj s sebau gduucj kněžstwo též na lewici, pak p. neywyšj Maršálek zemský s obnaženým mečem na prawici na druhém stupni, a dále na též straně kráľowský p. neywyšj dworský Správce, na širokém leženj p. hučjru gardy Setnjk s pěti pány neywyšjmi Auřednjky zemskými, a p. neywyšjm dědičným Praporečnjkem stawu panského, gakož také pološic dědičných auředů, a s kráľowským českým Heroltem pod širokým baldachinem na zemí, — na lewici ale na prostřednjm stupni trůnu p. neywyšj zemský Komornjk, ostatnj

páni nevyšší Auředneci zemští a dědiční Auřadové s nevyšším dědičným Praporečnjkem stawu rytířského. —

An GKM. w dotčeném wyprowázenj do swého kráľowského českého Majestátu přijti, a tu gak již praweno před kráľowskau stolicí postawiti se ráčj, P. Arcibiskup na prawici GKM. stoge, GKM. těmito slowy na trůn posazuje (introzuge).

Siďg, a zdržiž od tohoto času mjsto toto, kteréž gi po předcích swých dědičným prawem mořj Wlemohancjho obdržel.

Když tjmto způsobem kráľowské korunowánj a intronizowánj slawně dokonáno bylo, a GKM. žezlo w prawé a gablko w lewé ruce držeti a na trůnu seděti ráčj; tu p. nevyšší Purkrabj předstauj, a po učiněné GKM. hluboké pokloně k p. stawům řeč učinj, aby se ku koruně priznáwali.

Potom p. nevyšší Purkrabj začátek učinj před GKM., na kolena poklekne, a koruny kráľowské nad čelem, tam kde pěkný a drahý safjr wsazen gest, dvěma prsty se dotkne, pak zase powstane, a po učiněné GKM. hluboké pokloně zase na swé předěšlé mjsto se odeběře; p. nevyššího Purkrabj následogj druzj p. nevyšší auředneci zemští stawu panského, po nich přjtomná knjzata, dle gich přednosti, pak tagné rady, též dle gich řádu, konečně ostatnj stawu panského a rytířského osoby, které w presbyterium přjtomné byly wesměs; a některé stawu měatského, totiž poslanci (deputowa-

uj) z král měst*), a hlubokou poklonou a náležitou uctivostí dva prsty na dotčený w královské koruně se nacházející drahý kámen gedenkaždý kleče poboží, a GKŤ, každému na znamení náchylnosti hlavu neymilostiwěji nakloniti rážj. —

Gak mjle neyvyšší p. Purkrabj p. stawy nadřečeným způsobem předwolal, a dotýkáním královské koruny začátek učinil, hned na to P. Arcibiskup, vždy ještě na pravé straně na hořejším stupni královského trůnu stoge, „Te Deum laudamus,“ začne; ta hned zwuk trub a bubnů zaznívá; na bradbách děla hukagj, a we všech kostelích pražských, na znamení na hlavním kostele sw. Wjta dané, na wšecky zwony se zwonj.

Po dokonání Te Deum laudamus, (při kterém když k weršům: Te ergo quæsumus se přišlo, wšickni pětjomj na swá kolena padau, GKŤ, ale pro ustawičné p. stawů dotýkání koruny král. sedětí zůstati rážj). P. Arcibiskup nad GKŤ, tyto werše s modlitbou z říjnského pontifikálu říká:

Upewněna buď ruka twá, a powšena buď pravice twá. Sprawedlnost a soud připraweny stolice twé.

Pane uslyš hlas můj,

A wolání mé k tobě přijmi.

Pán s wámi,

I s Duchem twým.

Modleme se:

Bože, kterýž svi wjtězné ruce Moggjžlowy w modlení spewnil, který několi wěkem zomdljwal, neunawitedlnau swatostj bogowal, aby, když neprawý Amalek přemožen, dědictwj twému wladarstwj boguů slaužilo: dje rakan

(*) s Čech, Morawy a Slézka.

tvých přjvětivým nášj prosby wyslyšenjm potvrd. Mú-
me i my u tebe nebeský Otče Pána Spasitele, který za
nás ruce své rozpjal na kříži; skrze něhož také prosjme,
Neyvyššj, aby swolenjm moci tvé všoch nepřátel zlom-
na byla bezhožnost, a lid twúg po přestánj házu, tebe
samého býti se naučil. Skrze téhož Krista Pána našeho.
Amen.

Po této modlitbě P. Arcibiskup k swému, na
straně Epistoly ke zdi přistawenému stolci s kněž-
stwem se pouchýlj a Alleluja wyřjká, též také Ew-
angelium w tichu přečte; — mezi tjm také GKM.
přistogjcej p. biskupové ke swým podlé trůnu na o-
bogj straně při zemi stogjcejm stoličkám se uchý-
lj. GKM. ale, genž s královským žezlem a
gablkem w rukau pořád seděti ráčj, powstati a do-
těčná dvě znamenj, tčm p. suřednjkům zemským,
kteřj ge od začátku nosili, odewzdati, a pak na
klekadlo kleknauti ráčj.

Potom zpjwáno gest sw. Ewangelium, (při čemž
čtyři královstj panoškové s bjlymi voskowými swjč-
kami na stranách stogj), od gednoho královského
dwornjho kaplana. An sw. Ewangelium zpjwáno
gest, GKM. ze swého klekadla powstannuc,
král. žezlo a gablko do rukau zase wezme a státi zů-
stane; potom ge ale p. neyvyššjm zemským suřed-
njkům, kteřj ge nositi magj, zase nawrátj.

Na to knihu sw. Ewangelium, u předegitj krá-
lovského sacelana, královský kaplan, kteršž Ew-
angelium odzpjwal, až ku král. trůnu přinese, prw-
nj ale král. p. přistogjcej biskup ge GKM. k polj-
benj podá a pak zase GKM. kleknauti ráčj.

Mezi tým P. Arcibiskup Credo odzpívá, a když slova vyřkne: Et incarnatus est &c., všickni přítomnj kleknau; — na to p. nevyššij dwornj Spráwce zemský se swau hůlkau předstáupj, a po učiněné hluboké pokloně za ty, kteřj za rytjře pasování býti magj, neypoddaněgi žádá. — Když ti, kterýmž ta královská milost přisljbená byla, předstáupj, GKM. meč sw. Wáclawa od král. nevyššjho p. Maršálka zemského do prawé ruky wzejti, a pak každého z nich na stupnjch GKM. trůnu pokleknaucjho, dotčeným, oběma rukama držaným, sw. Wáclawa mečem, na lewé rameno třikráte udeřitl, a na rytjrstwj pasowati ráďj; na to hned gednkaždý zase powstane, a po učiněné pokloně na swé mjsto se odeběře.

Po dotčeném pasowánj na rytjrstwj GKM. meč p. nevyššjmu Maršálka zemskému odewzdá, a zase na klekadlo prw gmenowané klekne.

Když Credo odzpíváno gest, GKM. dotčené pozlaccné a postjbjřené dwa pccnjky chleba a dwa saudky wjna obětowati ráďj.

Když P. Arcibiskup prefacj zpjwati začne, GKM. korunu skrze p. nevyššjho Parkrabj, a pod nj posazenau čerwenau kuskuli (čepička) skrze p. nevyššjho Komornjka zemského s hlavy snjti, a korunu podlé sebe na hořegj djl stolice pro klečenj na gedn přistrogený zlatohlawový polštář položiti nechá.

Při Pozdwihowánj p. nevyššj Maršálek špičku od meče, napodobně p. dědičnj Proporečnjci,

klečjce, praporce k zemi naklonj; — po pozdwihowánj pp. neyvyšj auřednjci zemstj a' d'edičnj Praporečnjci s praporci a s pozdwihtnutým mečem zase powstanau; a zase na hrudbách se stějly a po wšech městech pražských na wšecy zwony se zwonj.

Po udělenj pokoge (post Pacem Dom.) trauby a hubny na wšech kůřjch w chrámu Páně zaznjwagj.

Po Agnus Dei GKM. skrze prwnjho p. přistogjcejho biskupa sw. křjž k poljbenj podán; gakož i skrze králowského p. Sacelana kropenice podána.

Potom GKM. u předejitj p. neyvyšjho dwornjho Spráwce zemského u prostřed p. přistogjcejch biskupů, bez ostatnjho wíak a obyčejného wyprawázenj, bez králowské koruny, žezla a gablka k welkému oltáři se wyzdwihne a na hořejšj stupeň klekne; oba ale p. biskupové, za GKM. ogeden stupeň hlauběgi, též také wšickni okolo stogjcej na swých mjstech kleknau; společně ale duchowenstwo na hlas Confiteor řjká; na to GKM. z rukau P. Arcibiskupa neywětěgšj Swátost oltárnj a pak ablucj (zapitj) přigmo; přičemž p. neyvyšj Purkrabj na prawé straně a p. neyvyšj dwornj Spráwce, geden proti druhému klečjce ransku (Velum) před GKM. držj.

P. neyvyšj Mariálek zemský ale, kterýžto GKM. k sw. přigjmánj newyprowázal, nýbrž na swém mjstě, gakož i také králowský Herolt

pozůstal, meš sw. Wáclawa špicj k zemi sklonj, což i dědičnj Praporečnjci s praporci učinj; a to tak dlouho trwá, dokawád GKM. od oltáre k swému trůnu se nenawrátj.

Potom GKM. zase na swúg trůn dosednání ráčj, a P. neywyšj Purkrabj králowskau korunu na hlavu postavj; načež P. Arcibiskup nad GKM. tyto modlitby wyřjká:

Wšemohaucj Bůh, kterýž tebe ráčil chytjti mjti za spráwce lidu twého, on sám tebe nebeským požehnánjím ráčil poswětiti, a nebeského králowstwj součastna učiniti. Amen.

Ráčil tobě propůgčiti, aby proti všem wjry křesťanské nepřítelům wědomým i newědomým, slawným wjstězem a šlástným ze všech wšudy stran pakoge cirkowujho wzdělawatelem zůstáwal. Amen.

Dey ó Bože, aby služebujk twúg *Ferdinand*, který spráwu králowstwj tohoto držeti a prawého křesťanského náboženstwj a lidu poddaného ostrjhati bude, ze všech wšudy stran ubezpečen, zádáného pakoge požjwal; a potom s Tebou u wědném blahoslawených lidj swolínj wědného blahoslawenstwj současten byl, a wědně se radował. Což wšo ráčil naplniti, který žiw gsi a kralogěš na wěky wěkůw. Amen.

Potom požehnánj se udělj, a oběť mie sw. se skončj. —

Zatjm GKM. od Pana neywyšjho Pjsaře žezlo do prawé a od P. neywyšjho Sudj zemského gablko do lewé ruky wjzti, a když z králowského trůnu powstati ráčj, GKM. P. Arcibiskup, a přjtomné duchowenstwo, gakož i pp. neywyšj au-

řednjel zemíj, štěstj přánj skládaj; při čemž
zwak trub a bubnů na wšedky strany se
rozléhá. —

Když tak vše s neywětšj slawnostj w do-
brém pořádku wykonáno a dokonáno gest, GK.M.
s kráľowskou korunau na hlavě, kráľowské žezlo
a gablko w rukau, na takowj spůsob, gak z ka-
plo sw. Wáclawa k welkému oltáři se stalo, též
u wyprowázenj P. Arcibiskupa, (genž po odtjka-
ném poslednjm Ewangelium a proti GK.M. uči-
něné hluboké pokloně, od welkého oltáře k swé-
mu stoleci se uchýlj, a sobě kasuli swléci, a pluwá-
lem odjtí se nechá) a společného duchowenstwa až
ke kostelajm dweřjm pod kráľowskou modliteb-
nici, u kterých společné duchowenstwo, a král.
dwa pp. přistogjcj biskupowé zpátkem zůstanau,
z kostela při ustawičném zwuku trub a bubnů, a
děl haukánj a střelby gjtí ráčj. A tak wznošená
tato slawnost korunowánj za krále Českého se do-
koná.

O SWĚCKNĚ A KORUNOVÁNĚ

KRALOVNY,

jakožto choť Královny.

Královna korunována bývá buď jakožto spoluředitelkyně, buď jakožto samowelitelkyně, aneb jakožto choť Králowa. O poslednjm způsobu tuto řeč se činj; což tjmto pořádkem se děje:

Král již posvěcený, korunovaný a intronizovaný vstoupj s trůnu swého, a mage korunu na hlavě a žezlo w ruce, od swého komonstwa doprovázen, před P. Arcibiskupa předstoupj, a žádáge by swěcena a korunována Královna byla, dj:

Neydůstognějšj Otče žádáme, byste naši choť, s námi od Boha spogenu, posvětili a korunau královschan ozdobiti rátili; ke cti a sláwě Spasitele našeho Ježíše Krista.

Potom Král zase k swému trůnu se nawrátj. To když se stalo, dowodj dwa předslohujcej biskupové (ne však ti, kteřj přw Krále wodili, nobrž jinj, w důstognosti po prwnjch dotčenjch neypřednějšj), Královnu, genž na mjstě zřizeném a skwostně připraweném, až posud očekáwala, k Arcibiskupowi; a sice prostowlasau zakrytau magjcej hlavu, w obyčejném oděwu.

To když se stalo, Královna před P. Arcibiskupa předstoupj, a P. Arcibiskup až posud sedjcej, wstane, poklekne; Královna pak po geln lewé straně k zemi se poklonj; a začnau se zjkatilita-

nie o wíech Swatých (wiz str. 456). An Litanie
giž wyřjkány gsau, P. Arcibiskup infuli odložj, a
stoge před Králowanu posud klečjcej, tuto mo-
dlitbu, kterau weškeré přjtomné duchowenstwo
pro sebe řjká, na hlas se modlj:

Modleme se:

Wšemohauj wětný Bože, poswětiž tuto služebnici
twau *Marii Annu* nebeským požehnáujm, by gi jakožto
choř Králowa mandrost twá wždy wedla a sjlila. Cje-
kew ale twá wěrnau služebnici w nj wždycky poznáwala.
Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krísta Syna twého: kte-
řž s tebau žiw gest a kraluge wgednotě Duchu swatého
Báh po wšecky wěky wěků. Amen.

Pán s wámi.

r. I s duchem twým.

Wzhůru srdce,

r. Pozdwihaeme k Pánu.

Wzdáwey me chwálu Pánu Bohu našemu.

r. To hodné a prawé gest.

Oprawdowě to hodné a prawé gest, slušné a spasi-
tedlné, bychom tobě wždycky a wždy chwálu (džky vzdá-
wali,) Pane swatý, Otče wšemohauj, wětný Bože, wšech
důstogostj půwode a rozdawateli, i wšeho powěccenj šíd-
řj dároe: račiž tuto twau služebnici *Králowanu našj* po-
swětití, aby na nj, z gegžto předuosti lidské wynoleaj
se raduge, bognost twého neywyššjho zaljbenj a pože-
hnáuj se wylila. Račiž gj Pane uděliti wznešenost wlády,
welikost rady, mandrosti a opatrnosti, bognost rozumu,
obranu náboženstw j wěj zbožnosti, aby w powěccenj
bogná a sláwna rozhláseuá, jako Judith ochráněná,
a wládě gako Esther byla; aby na nj, kteraužto lidská

nedostatečnosť posvätiťi hodlá, rosy nebeské požehnanj se wylilo; aby od nás za *Kráľovnu* posväťcena, skrze *Tebe* wěčné sláwy dogjiti hodna gmjna byla; gakož pak nad lidi gmeneu powýšena gest: by i něrau a ctným wždy podjnanjm wywýšena bylo. Wyleg také na ni rosa mandrosti, kteraužto Dawid w zasljbenj, a syn geho Šalomonu w bohatstwj obdržel. Budjž gj Páno panejřem proti wšem nepřítelům, lehkau w protiwnstwj, mandrostj w přikotj a wěčným žjtem w gednánj. Dey, aby w mjru a w pokogi se gj ljwilo; aby mluwila sprawedlnost, ostjřhala prawdu, aby byla ctitelkyně práwa, milownice zbežnosti a náboženstwj. Dey aby tjmto požehnanjm za tohoto wěku mnohá lěta a někdy na wěky wěků žiwa byla.

Co nynj následuge, řjká hlasem gemněgjm, a wšak tak, aby to i košem stogjcej slyřeli:

Skrze Pána našeho Ježje Krista Syna twého; který stebau atd. atd. Amen.

Potom se P. Arcibiskup posadj, a wezma infull znamenjm sw. křjže křtjcem olegem prawě rameno Kráľowny a mezi plecem pomazáwá, řka:

Bůh Otec wěčné sláwy buďž tobě nápomocen, a Wěcmohuřej poswětiž tebe, wnylš modlitba twau, naplně dlaukowěkostj dny žiwota twého, upewniž také milostiwa poswěcenj twé a zachowey tě s wěakerým lidem na wěky. Raďiz wšecky nepřítely twé pumatnostj naplniti, aby na tobě poswěcenj Kristowo, a olego tohoto wylitj kuštle; aby ten, který poswěcuge tebe na zemi, tobě odplatu Angelů odplatiti, požehnatí, a ostjřhnti tebe ráďi k wěčnému spasenj, Ježje Kristus Pán náš, který žiw gest a kraluge na wěky wěkůw. Amen.

Na to dowodj šlechtičky Kráľownu na mjsto, kde Král prw kráľowským oděwem odjn byl, a kde

I Králownu w oděw, Králownám patrěj, odjwagj; načež oblečena zase před P. Arcibiskupa uwedeň gest; kterýžto gj kleďnej korunu na hlauwu wstawj, řka:

Wezmi korunu sláwy, bys wěděla, že pomůcice Králowna, a o lid Božj wždycky dobře pečowala; a tým wjce powýšena budeš: tým wjce pokoru milog a milowanau zachowey w Kristu Ježíši Pánu našem.

Žezlo podáwage, dj:

Wezmi kůl mori a prawdy: buďž milosrdná k chudým i wjdná; měg wšemožná pěti o wdowy, nedospělá a sirotky; aby wšemožnej Bůh milost swau w tobě rozhogail; který žiw gest a kraluge na wěky wěků. Amen.

An wšeccko to se stalo, Králowna wstane, a přísluhgjej biskupowé, genž gi před oltár uwedli až k Gegjmu trůnu Gi prowodj; kdežto se posadj swými hechtickami obstaupena. Na to se řka Alleluja (wiz str. 472 a wšec ostatnj až k obětowanj.) Načež Králowna s Králem, též oba od swých wedeni, k P. Arcibiskupowi se berau, a před středem oltáře sedjgmu oběti, dle libosti; podáwagj. Potom oba na awůg trůn se wrátj, a mše sw. dále slaužena gest, až k Přigjmánj. Po udělenj pokoge*) prwnjm z přísluhgjejch biskupů, Král i Králowna s trůnu sstauj, k oltáři gduce, a přičedě na neywyšj stupeň oltáře kleknau, kdežto gím P. Arcibiskup neyswětěgjej Swátost podává

Na to P. Arcibiskup oběma z kalicha zapitj dáwa. Mše sw. se dokoná, a slawnost se skončj.

(*) Podánj k poljbenj pacifikátn.

INSIGNIE KRALOWSTWJ CESKEHO.

Wydane na památku slavného korunování Jeho Cjarské kralovské Majestátností
FERDINANDA I.

Kralovská koruna česká vprave velikosti.

Kralovské ríše

ZEZLO

dvě třetiny pravé dytky

Kralovské české

GABLIKO RISKE

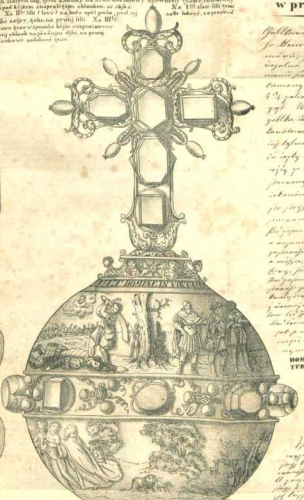
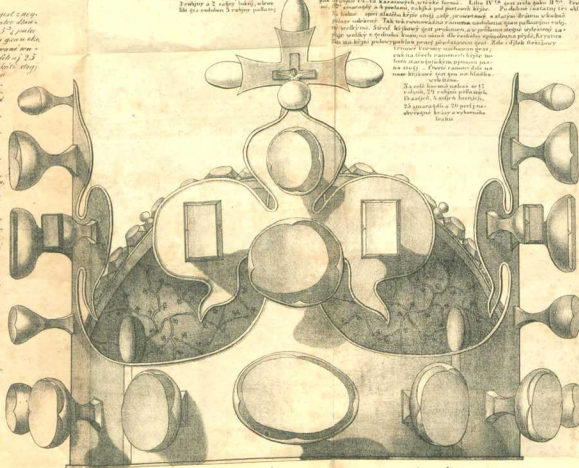
w prave velikosti

Koruna tahto kralovskj byla na Cjarské a kralovské Koruně 1307. slavnostně
Cjarským císařem korunována v Praze. Koruna tahto kralovskj byla na Cjarské a kralovské Koruně 1307. slavnostně
Cjarským císařem korunována v Praze. Koruna tahto kralovskj byla na Cjarské a kralovské Koruně 1307. slavnostně
Cjarským císařem korunována v Praze.

Čela koruna tahto g. vprave velikosti. Čela koruna tahto g. vprave velikosti. Čela koruna tahto g. vprave velikosti.
Čela koruna tahto g. vprave velikosti. Čela koruna tahto g. vprave velikosti. Čela koruna tahto g. vprave velikosti.

Spjcha od praveho kralovskj byla na Cjarské a kralovské Koruně 1307. slavnostně
Cjarským císařem korunována v Praze. Spjcha od praveho kralovskj byla na Cjarské a kralovské Koruně 1307. slavnostně
Cjarským císařem korunována v Praze.

[Vertical text on the left side of the page, partially obscured by the sword and crown illustrations.]

[Vertical text on the right side of the page, partially obscured by the crown and sword illustrations.]

KRALOWSKY CESKY MEČ

w dwau pětinach prave dytky

[Small text block below the sword, likely a description or historical note.]

[Small text block at the bottom right, possibly a signature or publisher information.]